

ministeren og forbyder den. Saa den Maade vil Bestemmelsen vistnok virke og har ogsaa virket, men noget andet er at komme til et Udforsjelsforbud. Jeg tror ikke, det er heldigt. Jeg vil hellere beholde Bestemmelsen, som den er her. Der er ved den givet Lejlighed til at udføre Margarine, som er kommen her ind og som af forskellige Grunde remitteres — og man vil let lægge Hindringer i Vejen for den Trafik, naar man giver et absolut Udforsjelsforbud. — Hvad derimod angaar — hvilket er et andet Punkt, den samme ærede Taler omtalte — er det en Sag, som fortjener Overvejelse, om man kan gaa til et saadant Forbud uden at træde berettigede Interesser for nær.

Det ærede Medlem for 10de Kredts (Bojsen) omtalte Bestemmelserne i § 10, første Stykke, hvorefter det er forbudt at fabricere Smør og Margarine, der indeholde andre Konserveringsmidler end Salt, og henviste til, at der ofte bliver brugt Salpeter til at betage Mælken Turnipsmjagen. I saadanne Tilfælde vil egentlig Midlet ikke være kommet ind i Smørret som Konserveringsmidlet, det vil være kommet derind i andet Djemed, og det er et Spørgsmaal, om Bestemmelserne da ville ramme det. Men jeg vil snarere sige, at hvis dette Tilfælde ikke rammes af Bestemmelsen, er det en Mangel ved den. Jeg tror, det har saa overordentlig stor Betydning for vor Stilling paa det engelske Marked, at der ikke ved Behandlingen af vort Smør, det være sig ved Konserveringen eller i andet Djemed, bruges andet kemisk Middel end netop Kogsalt til Bevaring, at man ikke bruger Borsyre eller andet. Hvis vort Smør skulde faa Død for, at der ved Fabrikationen af det er brugt kemiske Stoffer, som med Rette eller Urette kunne faa Navn for at være skadelige for Sundheden, ville vi derved kunne lide saa stor Skade i England, at det lidet, der kan vindes ved at bruge saadanne Stoffer, navnlig i saadanne Djemed, som det ærede Medlem mente, vil være for intet at regne. Jeg tror, Landbruget skal tage Bestemmelsen, som den er, og tage de smaa og saa Ulemper, som kunne flyde deraf. Bestemmelsen, som den er affattet, er baseret paa de nuværende Forhold. Det ærede Medlem fra 1ste Kredts (Knudhøj) henviste til Muligheden af, at man efter kortere eller længere Tids Forløb kunde komme til Opfindelsen af andre uskadelige Konserveringsmidler, og at man ved denne Bestemmelse lukkede Døren for deres Brug. Jeg tror ikke, det er muligt at affatte denne Bestemmelse anderledes. Naar man dermed lukker Døren for saadanne ny Midler, maa

man lukke den op igen ved ny Lovbestemmelser; anden Vej er der vistnok ikke.

Det ærede Medlem for 8de Kredts (Breinholt-Bandborg) kom endelig ind paa forskellige Forhold, som han mente, maatte indbrages under Loven, altsaa en Udvidelse af det foreliggende Forslag i forskellig Retning. Jeg tror, man skal være lidt varsom med at gøre denne Lov strengere i Henseende til Bestemmelserne lige over for Konsumenterne, end den nu er. Vi maa jo erkende, at saaledes som Loven gælder, og jeg vil tilføje: med de Ændringer, Regeringen nu har foreslaaet, og som man vel nok bliver enig om, ville vi i den have et udmærket Middel til at hæbde det danske Smørs Stilling i England. Hensynet til, at Konsumenterne her i Landet virkelig faa Smør og ikke Margarine i Stedet for Smør, er jo et Hensyn, som Loven ganske vist ogsaa tager op, men jeg stiller det i andet Række. Jeg mener, at der ikke sker saa stor Skade, om Konsumenterne her i Landet faa Margarine i Stedet for Smør, og navnlig er der et Forhold, som man vel maa erindre, nemlig at Margarinen i stor Maalestok bruges af Folk, som egentlig ikke gerne ville være bekendt, at de bruge det. Derfor siger jeg: lad os være varsomme med at gaa videre med at indstrænke Konsumenternes Ret; og at gaa til Forbud mod at forhandle Margarine og Smør i samme Lokale, saaledes som det ærede Medlem foreslog, tror jeg navnlig vilde være meget betænkeligt. Under den gældende Margarine Lovgivning ere vi vante til, at Margarine og Smør kunne sælges fra samme Butik, og jeg tror, at Konsumenterne netop sætte Pris paa, at de kunne købe begge Dele i samme Butik. Jeg tror heller ikke, dette Forhold gør nogen helst Skade hos os. Vi maa huske paa, at vi i vor Lovgivning have en særlig Bestemmelse, som savnes i andre Lande, Sverige undtagen, idet vi nemlig have Forrifter om en særlig Form af Margarinebeholderen. Naar nu hertil kommer den Bestemmelse i den gældende Lov, at Margarine i Udsalgslokalerne ikke maa opbevares paa anden Maade end i disse særlige Beholdere, paa hvilke enhver kan se, om de indeholde Smør eller Margarine, saa tror jeg, at der derved er opnaaet fuldstændig Sikkerhed, for saa vidt Hensynet gælder Konsumenterne. Margarineinspektøren undersøger jævnlig Udsalgsstederne og ser, om Reglerne om Opbevaring ere overholdte, og Køberen kan jo dog selv kontrollere, om det, han faar, bliver taget af Margarinebøtten eller Smørbøtten. Saa meget kan man nok forlange af de paagældende selv, at de skulle føre denne Kontrol; vi